

i Løbet af forholdsvis kort Tid — det arbejder for Tiden gennem et Underudvalg — maa naa til et Resultat, saaledes at dette Spørgsmaal, der i lang Tid har været Genstand for Drøftelse, ikke mindst i Finansudvalget, nu maa finde sin endelige Afgørelse.

Indenrigsministeriet har desuden nedsat et andet Udvalg, som ogsaa Indenrigsministeren er Formand for, nemlig angaaende Administrationen af Statens faste Ejendomme. Dette Udvalg bestaar af: Departementschef i Finansministeriet K. H. Kofoed; Departementschef Glahn var Medlem af Udvalget, han er desværre afgaaet ved Døden; Kontorchef i Krigsministeriet, Kaptein K. Skat-Petersen er Medlem; endvidere Folketingsmændene Pitzner, Stengaard-Kirkegaard, Rode og Wilmann; endelig Bygningsinspektør Thorvald Jørgensen, Arkitekt Hatting-Jørgensen og Arkitekt C. F. Olrik. Fuldmægtig Ryyd er ogsaa Sekretær for dette Udvalg. Dette Udvalg har et omfattende Arbejde at gøre, et Arbejde, der først og fremmest gaar ud paa at tilvejebringe nødvendige Fortegnelser over Statens Bygninger og skaffe fuld Klarhed over, hvad de forskellige Bygninger anvendes til, om de anvendes paa rigtig Maade, om det ikke er saaledes, at Staten udlejer Bygninger eller Jord uden at faa nogen virkelig Lejeindtægt deraf, og om Staten ikke kunde gøre bedre Brug af dem ved selv at anvende dem i Stedet for som nu ofte at leje Lokaler ude i Byen. Alt dette skal dette Udvalg udrede, og Udvalget har allerede gjort et meget omfattende Arbejde. Jeg haaber, at det inden alt for længe kan være færdigt med i hvert Fald en Del af det Arbejde. Jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen derefter er tilfreds med Bemærkningerne, idet jeg kan skønne, at det, som han har krævet, netop er det, som i Virkeligheden er sket Fyldest.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har rettet et Spørgsmaal til mig vedrørende Grønland. Det ærede Medlem har spurgt mig, om det ikke var muligt, at de færøske Fiskere kunde blive stillet endnu bedre, end Tilfældet har været, med Hensyn til Adgang til at fiske ved Grønland. Jeg kan hertil sige, at Ministeriet er sindet at stille sig saa velvilligt som paa nogen Maade muligt overfor de færøske Fiskere. Det Krav, som blev stillet i Fjor gennem Lagtinget, er jo til Dels opfyldt. Det er muligt, at jeg kan imødekomme Fiskernes Krav i endnu større Udstrækning end hidtil lovet.

Det ærede Medlem Hr. Samuelsen har

overfor mig fremsat Ønske om, at Færingerne fik Lejlighed til at have et Depotskib ved Grønland, saa de ikke blev nødsaget til at sejle deres Fangst med selve Fiskerbaaden hjem til Færøerne, saa snart den var fuldt lastet. Jeg skal tage dette under velvillig Overvejelse, og jeg kan ikke paa nærværende Tidspunkt se, at der skulde være noget til Hinder for, at et saadant Krav kan imødekommes. Hvorvidt det er muligt at gaa videre, skal jeg ikke udtale mig om paa nærværende Tidspunkt. Det, som Lagtinget har ønsket, er maaske nok noget mere end det, Indenrigsministeriet hidtil har kunnet give Tilsagn om. Men jeg vil bede baade Færingerne og ærede Medlemmer her i Rigsdagen erindre, at der ogsaa er Tale om Rettigheder for den grønlandske Befolkning, og at det ikke gaar an at gaa disse Rettigheder for nær. Der bor paa Grønlands Vestkyst 13 000 Mennesker, og den overvejende Del af disse er, saaledes som Erhvervsforholdene nu en Gang former sig oppe paa Grønland, henvist til hovedsagelig at ernære sig ved det Fiskeri, som de kan udøve paa Territoriet og i Fjordene. Efter mit Skøn er det imidlertid ret begrænsede Omraader, der her kommer i Betragtning; det er ingenlunde saaledes, at alle de grønlandske Fjorde er rige paa Fisk, man har Eksempler paa, at Fjorde, der tidligere var fulde af Fisk, og hvor Fiskerne om Sommeren havde en god Fangst, i Aarevis derefter har været saa at sige fisketomme, af hvilken Grund den grønlandske Fiskerbefolkning har maattet ty til andre Egne for overhovedet at skaffe sig Livsunderhold.

Men, som sagt, jeg vil gerne gøre, hvad gøres kan, for at imødekomme danske Fiskeres — derunder naturligvis ogsaa den færøske Fiskerbefolkning — Anmodning om at komme til at fiske oppe ved Grønland, idet jeg meget vel kan skønne, at de har Interesser her at varetage; de skal ud paa det store Hav for at skaffe sig det fornødne til Livets Ophold. Jeg haaber ogsaa, man kan ordne det paa en saadan Maade, at man ikke gaar den grønlandske Befolkning Rettigheder for nær, thi det gaar jo ikke an, at man for at imødekomme den færøske Befolkning sætter sig i Mod-sætningsforhold til Befolkningen paa Grønland; men det er selvfølgelig heller ikke Færingernes Mening, at noget saadant skulde ske, man har kun — det gaar jeg ud fra — fremsat Krav om at faa Ret til at udøve Fiskeri deroppe, uden dermed at ville gaa den grønlandske Befolkning for nær.